

jak celý život by mu chtěla obětovat, jak by vše nasadila, jen aby se mu zavděčila a svou lásku a vděčnost mu dokázala!

Ale pod jejím srdcem byla zas ta strašlivá věc, život, jenž po páté, nevolán a nenáviděn, klíčil v ní... Ten jediný hrozil zničit to vyloučené štěstí, jež se na ni konečně usmálo.

Nikdo nesměl se dovědět o jejím dítěti! Proto i ono musilo za svými bratříčky... Porod odbyla, aniž by někdo něčeho pozoroval. Děcko opět stiskla krček jako učinila ostatním a mrtvé tělíčko ukryla do kufru.

Ale nyní již její tvrdost ji opustila. Již nemohla jednat tak bezcitně jako jednala dle příkladu jiných dříve; nyní již poznala pravý, hluboký cit u svého ženicha. Co by on jí řekl, kdyby se dověděl její tajemství? Na dřevěnou truhlici, v níž mrtvola jejího pátého dítěte byla ukryta, nemohla hrůzou ani pohlédnouti, natož truhlici odnésti. Neměla již síly k tomu. Nechala truhlici i s mrtvým dítětem ve své světnici a chodila jako mátoha kolem. Její osud se naplnil, zločin její byl prozrazen. Kufr byl podezřelým, otevřeli ho, našli hroznou rozkládající se věc — pachatelka odevzdána soudu.

Jak těžce vleče se čas v žaláři! Výslechy — samota — výslechy — samota — to bylo nyní jejím zaměstnáním. Konečně přelíčení. Celé hodiny ji zas vyslychají a ona stěží mocna slov vzlyká do kapesníku a odpovídá zlomeně na otázky soudu. Musí líčiti všechny podrobnosti svých hrozných činů a její tělo se chvěje jako osyka.

Na lavici svědků sedí ten, jenž jediný v životě měl ji rád, ten, jenž poctivou rukou svou jí zaslíbil pro celý život. Je též asi třicetiletý jako ona. V jeho tváři je smrtelná bledost, v jeho očích hrůza a děs.

Zavolán k zábradlí, jde sálem krokem křečovitě pevným, podepře se o zábradlí bezmocnými rukama, na nichž se lesknou kapky ledového potu, a ztrhaným zrakem ulpívá na předsedovi soudu.

Předseda: „Bylo vám známo, že vaše bývalá nevěsta je těhotná s jiným?“

Svědék: „Ne.“

Předseda: „Byl byste obžalovanou pojal za ženu, i kdyby se vám se svým těhotenstvím byla svěřila?“

Svědék (pevným, silným hlasem): „Ano!“

Po tomto slovu skácela se obžalovaná se zoufalým zaupěním k zemi...

Vražednice svých dítek odsouzena byla na dvanáct let do káznice. Co bude z ní, až za dvanáct roků brána káznice se před ní otevře? Či ten bledý muž bude na ni dvanáct let čekati?
br.

Lupičské doupě chovanců kláštera.

V rozlehlých lesích špandavských v kraji berlínském v Německu, bylo letos na podzim objeveno skutečné loupežnické doupě tak dobře ukryté v hustém lese, že jen zvláštní náhodou bylo objeveno. Jeho obyvateli byli čtyři z ústavu uprchlí chovanci výchovavacího ústavu t. zv. „Johannes-Stiftu“ ze Špandavy, kteří přísnou kázeň ústavní zaměnili za lou-

pežnickou svobodu. V lese zmíněném zřídili si obyvatelné doupě, jakousi romantickou jeskyni, v níž se usadili. Z ní vycházeli do okolních krajin na lup a z výtěžku svých výprav žili. Všechno potřebné, potraviny, nářadí, šaty i obuv opatřovali si loupežemi.

Ze čtyř mladíků dva navrátili se kajicně do ústavu zpět. Není jim ještě osmnáct let a budou se proto zodpovídati toliko před soudem mladistvých. Třetí uprchl a až dosud nemohl býti dopaden.

Čtvrtý byl náčelníkem bandy a byl nyní souzen před trestním soudem ve Špandavě. Bylo mu dokázáno pět loupeží. Poněvadž v době spáchaných činů bylo mu již více než osmnáct let, byl uznán vinným krádežemi páchanými v flupě a odsouzen na 18 měsíců do vězení. Krátká doba romantiky až příliš divoké, bude nyní vystřídána tvrdou prózou vězení.
br.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Rada nejvyššího soudu Jeronym Barteldy zemřel. Minulý pátek zemřel v Praze jeden z nejlepších našich soudců staré školy, rada nejv. soudu v. v. Jeronym Barteldy. Prošel auskultantská a adjunktská léta nejprve ve svém rodišti Vys. Mýtě, pak v Chotěboři, Pelhřimově a Táboře, soudcovská a radovská v Chrudimí, v Hradci Králové a konečně v Praze, kde u zem. trestního soudu působil až do roku 1920, kdy po 41leté úmorné službě soudcovské odešel do výslužby jako muž 66letý. Ale ani pak nezahálel. Práce byla mu vším a nemohl se spřátelit s myšlenkou, že by měl zbytek svého života ztrávit v nečinnosti, třeba plně zasloužené. Proto vzal na sebe po druhé jármo státní služby, stav se smluvním úředníkem ministerstva sociální péče, kterémužto úřadu svými znalostmi prokázal služby neocenitelné. I tady — jako stařec již — byl tak pracovitým, že byl mladým úředníkům dáván za vzor. V kanceláři byl již po 7. hod. ráno a chodil do ní i v neděli a ve svátek a ještě si akta nosil domů. Krátce pracoval tak, jak jsou ze státních úředníků zvyklí právě jen soudcové. — Zesnulý šel se v kruzích soudních neobyčejně účte pro své vynikající vlastnosti, pro svoji dobrosrdečnost, objektivnost a přímou povahu. V kruzích svých kolegů byl velmi milován; v jich středu cítil se také nejšťastnějším a nikdy neskrblil svým humorem; měl vždy v zásobě „z brusu novou“ anekdotu a každý, kdo jej blíže poznal, měl tohoto na první pohled přísného a nepřístupného muže upřímně rád. — Během své funkce jako předseda II. senátu u pražského zem. trestního soudu předsedal celé řadě velkých procesů, z nichž zejména svého času vyvolal sensaci případ rafinované vraždy, kterou spáchal Václav Svoboda na své milence Tománové v lese u Brodu n. Lesy, již na bavorské půdě, kam ji vylákal; také porotnímu líčení s Petrem Dejmekem, který zavraždil svoji ženu a svého vnuka, předsedal zesnulý, právě jako vedl líčení s celou řadou strážníků z policejní strážnice v Košířích, obviněných, že

ztlučením tuláka J. Spurného na strážnici zavinili jeho smrt. Na tyto procesy se starší četníci našeho listu jistě dobře pamatují, neboť způsobily tehdy veliký rozruch — V pondělí pohřben byl zesnulý za ohromné účasti svých kolegů a známých na Vinohradském hřbitově. Necht' odpočívá v pokoji!

Činnost moravského četnictva dobře osvětlují tato data: Z vlastního popudu bylo v roce 1925 zatčeno 10.418 osob a oznámení učiněno na 127.038 osob. Na vyzvání bylo provedeno zatčení 105, domovních prohlídek 121, provedení 1590, asistencí 1714, doprovodů vězňů 3154 a doprovodů hnanců 36. Dále bylo vysláno 597 hlídek následkem živelních pohrom. Mrtvol bylo nalezeno 271 a nemocných nebo zraněných osob 55.

Státní zastupitelství v Plzni převzalo na počátku roku 1925 487 případů, jež zbyly z roku minulého. Během roku přibylo nových 5247 případů, které byly takto vyřízeny: bez vyšetřování 927, po soudním vyšetřování 4943, nevyřízeno zůstalo koncem roku 1464 případů. Stav žalob: z roku 1924 převzaty 104, nových podáno 805, vyřízeno 752, koncem roku nebylo vyřízeno 157 žalob. Počet obviněných: neznámých pachatelů bylo 1048, známých pachatelů 5128. Žaloby podány na 1068 osob. Vazba vyšetřovací a zajišťovací trvala u 761 osob od jednoho dne do jednoho měsíce, u 241 osob od jednoho do dvou měsíců a u 63 osob přes tři měsíce. Rozsudkem porotním vyřízeno bylo 15 obžalob, rozsudkem sborovým 989, úmrtím anebo jiným způsobem 19. Veřejných odvolacích líčení, při nichž funkcionáři státního zastupitelství intervenovali, bylo 559.

PRÁVNÍ RÁDCE

Řídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze. V této rubrice udílíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady. Zvláštními dopisy se neodpovídá.

Ml. V. Osoba, zaměstnaná pouze na jeden nebo dva dny ke štípání dříví, nepodléhá ani nemocenskému, ani úrazovému pojištění, poněvadž se nejedná o stálý námezdní poměr, nýbrž pouze o příležitostnou práci.

Pan G. v K. P. II. Případ ten na základě Vašeho vylíčení nemohu dobře posouditi; zdá se, že se jedná o velice spletitý spor o majetek a rušenou držbu, kde soud prováděl důkazy místním ohledáním a slyšením svědků, kteří si asi odporovali ve svých výpovědích. Soud I. stolice má ovšem právo docela svobodně hodnotiti svědecké výpovědi, jest povinen pouze udati v rozsudku důvody pro své rozhodnutí a to v tomto případě učinil. — III. Názor státního zastupitelství jest správný. Zde není dána skutková podstata nějakého trestného činu, neboť slib, že peníze vrátí, jest spojen s každou půjčkou a přece nelze tvrdit, že by ten, který tomuto slibu nedostojí, se dopustil podvodu. Podejte proti svému švagrovi civilní žalobu na zaplacení dlužného obnosu s úroky a útratami. Tak docílíte zajisté snáze úspěchu, než nepodloženým trestním oznámením.

Naděje 1926. I. Ku pronájmu pozemků jest třeba schválení Obvodové úřadovny Státního pozemkového úřadu. — II. Převodu majetku svého dlužníka, který má za účel, aby se stala Vaše pohledávka nedobytnou, můžete odporovati odpůřící žalobou. Obráťte se na advokáta, aby ji vypracoval a podal. — III. Můžete na souseda podat žalobu pro rušenou držbu, ale žaloba musí býti podána u soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy jste se o jednání svého souseda dozvěděl. — IV. V tomto případě platí o Vás totéž, co o Vašem dlužníku výše, sub II. jest uvedeno.

Pole. Jedná se o nárok čistě soukromoprávní, a to ze smlouvy. Obráťte se na okresní správní výbor dopisem, ve kterém žádáte o zaplacení ujednaných částek v určité krátké lhůtě s tím, že byste v případě nezaplacení se musil domáhati zaplacení žalobou. Kdyby pak zaplacení nebylo, obraťte se na advokáta, poněvadž byste jinak mohl v žalobě se dopustiti nějaké chyby.

HUMOR Z ŘÍŠE §§

Oni to nebyli. Četnická hlídka přistihla při své obchůzce čtyři pytláky s puškami v rukou. Při spatření hlídky pytláci zahodili pušky a uprchli. Byli však poznáni a postaveni před soud, kde všichni svorně zapírali.

Soudce: „Tedy vy jste to skutečně nebyli?“

Obžalovaní: „Kde pak, pane soudní rado, my vůbec ne. Kdo ví, kdo to byl, ale my jsme to vůbec nebyli, kde pak!“

Soudce: „Co tedy s vámi mám dělat? Když tedy jste to vy nebyli, tak si vezměte tamhle v koutě každý svou pušku a jděte domů.“

Obžalovaní se chutě chopili každý jedné pušky, při čemž ještě jeden se hádal s druhým, že mu vzal jeho pušku, a pak se měli spokojeně k odchodu. Možná si snadno představiti, jak se jim tváře prodloužily, když soudce na ně přísně zavolal a bez dlouhého ptaní vynášel zasloužený rozsudek.

*

Soudce: „Řekněte mi, člověče, když už konečně těch krádeží zanecháte?“

Obžalovaný: „A vždyť jsem ještě jak živ nic pořádného neukrad a už bych toho měl nechat?“

*

Těžké řemeslo. Šňatkový podvodník v „base“ ke spoluvězni: „Vy zloději to máte lepší, vám nehrozí nic jiného, než jen kriminál, Ale já v mém „fochu“ jsem na tom špatně, já stojím pořád jednou nohou v kriminále a druhou v manželství.“

*

Soudce: „Vdaná? Po druhé?“

Svědkyň: „Ano, prosím.“

Soudce: „Kolik je vám let?“

Svědkyň: „Šestadvacet.“

Soudce: „Těž po druhé?“